այս, դնացին երեւելի ընծայիւք առ մեծ իշխանն, Վեհէր Բիւհեաւէ ասացեալ և խոստացան նմա 30,000 դահեկան· եթէ 'ի վերայ Մարտիրոսի դարձուցէ զՊատրիարքութիւնն Երուսաղէմի։ Կոչեաց իշխանն զԱպրօ Զէլէպի՝ եւ ասէ ցնա՝ ահա այսչափ խոստացան 'ի միւս կողմանէ· դու զի՞ ասես վասն Եղիազարուն քո· եթէ կամիս լսել ինձ, զ5000 դահեկանս չնորհեմ քեզ· տուր 25,000, և հաստատեա զքոյդ։ Բայց Ապրօ որ այսպիսի առթի սպասէր, գիտելով թէ յիւր կողմն է Եպարքոսն և այլ մեծամեծք՝ կամէր սակաւ դրամովք 'ի գլուխ տանել զիրան· այլ այսու ամենայնիւ խոստացաւ իշխանին 20,000· սակայն իշխանն ոչ առ յանձն· ամեն իրի յապաղէր բանն։

Հանդերձեալ էր Եպարքոսն գնալ 'ի նոյն աւուրս 'ի պատերազմ 'ի վերայ Կրետեայ կղզւոյն· եւ իբրեւ էլ 'ի Կոստանդինուպօլսոյ հանդերձ բանակաւ 'ի տեղին կոչեցեալ Տ-ոոոպ Փաշ՝ արտաքոյ քաղաքին՝ հեռի իբր երեք ժամաւ, փութացաւ Մարտիրոս և մատոյց վերստին գիր աղաչանաց առ Եպարքոսն, կոչել 'ի դատ զեղիազար· զի կարեւոր իրք կան ասէ առաջի, եւս և յանցանք մահապարտութեան են 'ի վերայ նորա։ Զարմացեալ էին մեծամեծք Դրանն ընդ այնչափ համարձակութիւն Մարտիրոսի, եւ խօսէին 'ի մէջ իւրեանց վասն Ջանիյ նորա թէ յինչ ունիցի վերջանալ։

Առաքեաց Եպարքոսն արս՝ ածել զեղիազար 'ի բանակ անդր, և 'ի նմին պահու մինչչեւ էր հասեալ Եղիազարու, մտեալ Ապրօ առանձին առ Եպարքոսն, խօսեցաւ ընդ նմա բազում ինչ, եւ հաճեցոյց զնա, զի բարձցէ խապառ զիշխանութիւն Մարտիրոսի և Առուաձատրոյ յերուսաղէմ, և տացէ զՊատրիարքութիւն տեղւոյն ցեղիազար։ Եւ եղեւ իբրեւ բերէին զեղիազար, ընթանային զհետ նորա թլթելանք բազմութեամբ, և ասէին պանծանօք առ Հայս՝ որք ժողովեալ էին անդր, այսօր ահա բառնամք զեղիազար 'ի կենաց· պատասխանի եւուն ոմանք 'ի ժողովրդենէ և ասեն ցնոսա· եթէ տայք սպանանել զնա, թաղեմք պատուով ըստ օրինի Մարտիրոսայ։

Յորժամ յանդիման եղեն Եպարքոսին Մարտիրոս և Եղիազար, խօսեցաւ Մարտիրոս եւ ասէ· ով բարերջանիկ